

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 4304112174
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4304112174.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených: 1/ Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, pobočka Levice a 2/ OMIKRON TRADING LIMITED, so sídlom Nerine Chambers, P. O. BOX 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, zapísaná v registri spoločnosti British Virgin Islands pod č. 1503447, v konaní zastúpená JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou, Astrová 2/A, Bratislava, proti povinnému: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. nad D. XX, v konaní o vymoženie 2.078,66 eur a trov exekúcie, o dovolaní oprávneného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 20. decembra 2013, č. k. 5CoE/240/2013-71, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávneného 2/ o d m i e t a.

II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie (exekučný súd), uznesením zo dňa 07.05.2012 č. k. 10Er/37/2004-49, ktoré vydal vyšší súdny úradník, exekúciu zastavil a oprávneným 1/ a 2/, uložil povinnosť uhradiť spoločne a nerozdielne súdnemu exekútorovi Mgr. Stanislavovi Polákovi, Exekútorský úrad v Nitre, Moyzesova 5, trovy exekúcie v sume 121,50 eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia poukázal na to, že na základe poverenia číslo 5402*023879, vydaného dňa 09.06.2004, č. k. 10Er/37/2004-15, EX 392/2004, poveril súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka, na vykonanie exekúcie podľa vykonateľných rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 1294/97 zo dňa 15.12.1997 a č. 250/99 zo dňa 05.03.1999 a návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny vo výške 62.622 Sk a trov exekúcie (po prepočte konverzným kurzom 2.078,66 eur).

3. Uznesením zo dňa 14.01.2011, č. k. 10Er/37/2004-38, okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že pre časť vymáhanej pohľadávky vo výške 1.489,01 eur, do konania na stranu oprávneného vstúpila spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED. Vo zvyšnej časti pohľadávky zostala oprávneným Sociálna poisťovňa. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2011.

4. Exekučný súd zdôraznil, že súdny exekútor podal na súd podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Súdny exekútor vo svojom podaní uviedol, že pri osobnom doručení upovedomenia povinný uviedol, že je ženatý, s manželkou majú od roku 1994 rozdelené BSM. Bývajú v prenajatom rodinnom dome, on nevlastní žiadny hnutel'ny, ani nehnuteľný majetok. Účet nemá žiadny, nevlastní žiadne osobné motorové vozidlo. Šetrením nebol zistený žiadny majetok povinného. V katastrálnom portáli neboli zistené žiadne nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Na ODI neboli zistené žiadne motorové vozidlá, v OR SR sa povinný nenachádza. Na daňovom úrade má povinný dlh. V bankových subjektoch SLSP, VÚB, DEXIA, OTP, TB, ČSOB a Poštová účet zistený nebol.

5. Okresný súd Levice, vo svojom rozhodnutí poukázal na § 57 ods. 1 písm. b/, § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) a § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, § 25 ods. 1, 2 a § 30 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení účinnom do 31.12.2003. Exekučný súd po zistení, že exekučný titul - rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Levice č. 1294/97, bolo možné vykonať do 02.02.2008 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 250/99, bolo možné vykonať do 15.04.2009, pretože uplynula prekluzívna 10 ročná lehota v zmysle § 25 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z. z., a keďže na uplynutie prekluzívnej lehoty musí súd prihliadať ex offo, exekúciu zastavil. Navyše exekučný súd lustráciou v exekučnom spise zistil, že povinný je nemajetný. O trovách exekúcie, rozhodol okresný súd podľa § 196, § 200 ods. 1 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

6. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 15.10.2012, č. k. 10Er/37/2004-60 opravil záhlavie uznesenia Okresného súdu Levice zo dňa 07.05.2012, č. k. 10Er/37/2004-49, v časti označenia oprávneného v 2/.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na odvolanie oprávneného 2/, napadnutým uznesením zo dňa 20.12.2013, uznesenie Okresného súdu Levice zo 07.05.2012, č. k. 10Er/37/2004-49 v znení opravného uznesenia zo dňa 07.05.2012, č. k. 10Er/37/2004-49, okrem výroku o trovách exekúcie, potvrdil.

8. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že okresný súd svojim uznesením rozhodol aj o trovách konania (trovách exekúcie), ktoré uznesenie vydal vyšší súdny úradník pred 1. novembrom 2013, pričom ním došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Odvolací súd poukázal na to, že Exekučný poriadok od 1. novembra 2013 v takomto prípade, neumožňuje o podanom odvolaní proti takémuto uzneseniu rozhodovať podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013. Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní, bolo podľa odvolacieho súdu, potrebné pri rozhodovaní o trovách exekúcie vychádzať z platného a účinného ustanovenia § 58 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré neumožňuje podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania (teda aj trov exekúcie). Z uvedeného dôvodu o podanom odvolaní v časti výroku o trovách exekúcie, rozhodne sudca Okresného súdu Levice. Od 1. novembra 2013, totiž zákon nepripúšťa odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, teda aj trov exekúcie a už nie je možné, aby o takomto odvolaní rozhodoval krajský súd, ako súd odvolací.

9. S poukazom na § 41 ods. 1, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 277 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., § 25 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z., odvolací súd prejednávajú vec posúdil a dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu uplynutia 10-ročnej prekluzívnej lehoty na vykonanie rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Levice tvoriacich exekučný titul. Odvolací súd mal za to, že povinnosť povinného týkajúca sa zaplataenia poistného vo výške 62.622 Sk (po prepočte konverzným kurzom 2.078,66 eur) a trov exekúcie, nebola splnená do 31.12.2003, a preto sa na vymáhanie tejto povinnosti aplikujú prechodné ustanovenia § 277 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. s odkazom a založením účinnosti práva účinného pred 1. januárom

2004. Podľa odvolacieho súdu, je preto dôvodný záver exekučného súdu o aplikácii § 25 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni účinného do 31.12.2003, podľa ktorého možno rozhodnutie vykonať najneskôr do 10 rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti. Uvedená lehota má podľa odvolacieho súdu prekluzívny charakter, a preto jej márnym uplynutím, právo na vykonanie rozhodnutia zaniká. Znamená to, že v tejto lehote je potrebné rozhodnutie vykonať, t. j. výkon rozhodnutia nielen nariadiť, ale výkon rozhodnutia musí byť v tejto lehote aj skončený. Predložené exekučné tituly, tak vzhľadom na dátum nadobudnutia ich právoplatnosti, t. j. 02.02.1998 v prípade rozhodnutia č. 1294/1997 zo dňa 15.12.1997 a rozhodnutia č. 250/99 zo dňa 05.03.1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.04.1998, nie je možné pre uplynutie prepadnej lehoty vykonať. Preto súd prvej inštancie, podľa odvolacieho súdu, správne prihliadol na uplynutie lehoty ex officio a predmetnú exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, zastavil. Odvolací súd dodal, že súd prvej inštancie navyše konštatoval i nemajetnosť povinného, a preto pri rozhodovaní o trovách exekúcie, bolo potrebné vychádzať z § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. Preto pokiaľ súd prvého stupňa uložil oprávneným v 1./ a 2./ rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne súdnemu exekútorovi Mgr. Stanislavovi Polákovi trovy exekúcie vo výške 121,50 eur, rozhodol tak v súlade s citovanou právnou úpravou, ako i s vyhláškou MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení dopadajúcom na danú vec. Z uvedených dôvodov, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení exekúcie ako vecne správne, potvrdil.

10. Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podal oprávnený 2/ dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. Podľa oprávneného 2/ ďalej je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pričom podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Oprávnený 2/ napokon vyvodzuje prípustnosť dovolania aj podľa § 238 ods. 3 O. s. p. a preto žiada, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

11. Odvolací súd podľa dovolateľa odôvodnil zastavenie exekúcie odvolaním sa na § 277 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni (ďalej len „zákon o Sociálnej poisťovni“) v znení účinnom do 31.12.2003. Uvedený záver súdu, nie je podľa názoru dovolateľa správny, keďže ustanovenia § 25 ods. 1 a 2 v znení, ktoré sú obsiahnuté v zákone o Sociálnej poisťovni v znení účinnom do 31.12.2003, sú účinné od 01.07.2001.

12. Dovolateľ poukázal na to, že exekučným titulom v exekučnom konaní 10Er/37/2004, EX 392/2004, je rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, č. 1294/97 zo dňa 15.12.1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.02.1998 a č. 250/99 zo dňa 05.03.1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.04.1999. V čase nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu zákon o Sociálnej poisťovni, inštitút preklúzie nepoznal. Oprávnený zastáva názor, že na pohľadávky, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť do 30.06.2001, sa vzťahuje právna úprava obsiahnutá v zákone o Sociálnej poisťovni v znení účinnom do 30.06.2001, ktorá nepoznala inštitút preklúzie. Uvedená úprava poznala iba inštitút premĺčania, preto podľa dovolateľa nemožno exekúciu vedenú na základe exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť pred vyššie uvedeným dátumom, zastaviť z dôvodu preklúzie s odvolaním sa na § 25 zákona č. 274/1994 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2001. Exekučný titul nebol podľa dovolateľa v čase začatia exekučného konania prekludovaný a prekludovaný nie je ani do podania dovolania.

13. Dovolateľ dodal, že všeobecne záväzné právne predpisy nadobúdajú účinnosť stanoveným dňom po ich vyhlásení v Zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Požiadavka dodržania následnosti platnosti a účinnosti právnej normy, neuplatňovanie právnej normy skôr, ako nadobudne účinnosť, patrí k vlastnostiam právnej úpravy, ktorá implicitne vyplýva z ústavou garantovaných princípov právneho štátu v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dovolateľ má preto za to, že na predmetné rozhodnutie sa, v súlade so zásadou právnej istoty a zákazu retroaktivity,

vzťahuje práve právny režim ku dňu právoplatnosti rozhodnutia. Naopak, má dovolateľ za to, že nie je daný žiadny právne relevantný dôvod, na základe ktorého, by sa na rozhodnutie mal aplikovať právny režim ku dňu 31.12.2003, keďže prechodné, záverečné, ani iné ustanovenia súčasnej, ani predchádzajúcej zákonnej úpravy takúto aplikáciu nestanovujú.

14. Dovolateľ ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že povinný je fyzickou osobou, existuje reálny predpoklad, že nadobudne majetok, či už prostredníctvom pracovnoprávneho pomeru, alebo darovaním, alebo dedením, prípadne inou formou. Z uvedeného dôvodu, teda z dôvodu reálneho predpokladu uspokojenia pohľadávky oprávneného, má dovolateľ za to, že zastaviť exekúciu by bolo predčasné a v rozpore s dispozičnou zásadou exekučného konania. Predčasné zastavenie exekúcie zo strany súdu, by mu totiž upieralo možnosť riadneho uplatnenia svojho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktorého súčasťou je aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku, a takto oprávneného v jeho právach poškodzovalo a diskriminovalo.

15. Oprávnený 1/, sa s dovolaním oprávneného 2/ v plnom rozsahu stotožnil.

16. Povinný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený 2/ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného 2/, je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

18. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

19. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

20. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

21. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu; b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia; c) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm. g) a h); d) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

22. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

23. Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 239 O. s. p., prípustnosť dovolania, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

24. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu

(rozsudku alebo uzneseníu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných vád (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

25. Oprávnený 2/, procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O. s. p., netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo.

26. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na to, či sa v konaní vyskytli vady podľa § 237 písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní oprávnený 2/.

27. Dovolateľ v dovolaní namieta, že povinný je fyzickou osobou, čím existuje reálny predpoklad, že nadobudne majetok a zastaviť exekúciu, pre nemajetnosť, by bolo predčasné a v rozpore s dispozičnou zásadou exekučného konania. Predčasné zastavenie exekúcie zo strany súdu, a to aj z dôvodu nesprávnej aplikácie preklúzie exekučných titulov, by mu upieralo možnosť riadneho uplatnenia svojho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Takýmto postupom odvolacieho súdu, malo podľa dovolateľa dôjsť k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. f/ O. s. p. a k odňatiu možnosti konať pred súdom.

28. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania, znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

29. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

30. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O túto vadu ide aj v prípade, keď súd konanie zastavil, hoci na zastavenie konania neboli splnené zákonné podmienky.

31. Z obsahu spisu, ako aj rozhodnutí konajúcich súdov, je zrejmé, že nemajetnosť povinného, bola v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (ako aj napadnutého rozhodnutia), deklarovaná a rozsiahlo opísaná, a to s poukazom na skutočnosti, ktoré predložil exekučnému súdu konajúci súdny exekútor a ktoré vyplývali z exekučného spisu. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že zastavením exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného, na ktorú nemajetnosť poukázal exekučný súd, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, pretože ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O. s. p.), s tým, že pre rozsudok je rozhodujúci stav, v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). V zmysle uvedeného, ak bola nemajetnosť deklarovaná, aj zdôvodnená, v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, takýmto postupom nemohlo dôjsť k predčasnému zastaveniu exekúcie zo strany súdu, ako ani k postupu, ktorým by bolo odňaté dispozičné

právo účastníka exekučného konania (oprávneného 2/).

32. Dovolateľ ďalej namietal, že napadnutým uznesením odvolacieho súdu (uznesením súdu prvej inštancie), došlo k rozhodnutiu o zastavení exekúcie, na základe preklúzie exekučného titulu, a to podľa aplikácie právneho režimu účinného ku dňu 31.12.2003, pričom neboli splnené zákonné predpoklady na takýto postup. Dovolací súd zisťuje, že v danom konaní, došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, podľa ktorého ustanovenia exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je predpokladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

33. Exekučný súd konštatoval, že exekučný titul - rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Levice č. 1294/97, bolo možné vykonať do 02.02.2008 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 250/99, bolo možné vykonať do 15.04.2009, pretože uplynula prekluzívna 10 ročná lehota v zmysle § 25 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z. z. Podľa odvolacieho súdu, je dôvodný záver exekučného súdu o aplikácii ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni, účinného do 31.12.2003, upravujúceho prekluzívnu lehotu, na ktorú lehotu musel súd prihliadať ex offo.

34. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého ak povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, poistné na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze alebo pri chorobe z povolania a povinnosť platiť príspevok na poistenie v nezamestnanosti a príspevok do garančného fondu vznikla pred 1. januárom 2004 a táto povinnosť nebola do 31. decembra 2003 splnená, pri ich platení a vymáhaní sa po 31. decembri 2003 postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

35. V prípade exekučných titulov v tomto konaní, ktorými boli rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, č. 1294/97 zo dňa 15.12.1997 (právoplatné a vykonateľné dňa 02.02.1998) a č. 250/99 zo dňa 05.03.1999 (právoplatné a vykonateľné dňa 15.04.1999), boli poslednými dňami desaťročnej lehoty na vykonanie 02.02.2008 a 15.04.2009. Dňom nasledujúcim po týchto dátumoch, sa stali exekučné tituly neúčinnými. Vzhľadom na uvedené, boli na postup exekučného súdu, ktorým došlo k zastaveniu exekúcie, splnené všetky zákonné podmienky a súd správne rozhodol aj odkazom na § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. Preto nemohlo dôjsť za danej procesnej situácie k odňatiu možnosti oprávneného 2/ konať pred súdom. Zastavenia exekúcie z uvedeného dôvodu boli dôvodné a postup exekučného súdu, bol opretý o ustanovenie § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku.

36. Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že dovolateľovi boli upreté procesné práva, z uplatnenia ktorých by bol postupom súdov vylúčený, z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že postupom súdov nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, ani upreté právo na spravodlivý proces, ktoré by zakladali prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

37. Dovolanie je ďalej odôvodnené aj vadami konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (tzv. inými vadami konania) a nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

38. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Námietky dovolateľa, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné (čo nie je daný prípad), nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

39. Právnym posúdením podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O

nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

40. So zreteľom na vyššie uvedené, preto dovolací súd dovolanie oprávneného 2/, proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

41. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že prípustnosť dovolania oprávneného 2/, nebolo možné vyvodiť ani z § 238 ods. 3 O. s. p., na ktoré ustanovenie poukázal v podanom dovolaní. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd a) vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak než v prvom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil. V danom prípade bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme uznesenia, pričom nie je naplnená žiadna hypotéza citovanej právnej normy, podľa ktorej by sa v tomto konaní, mala prípustnosť dovolania vyvodiť z vyššie uvedených dôvodov podľa § 238 O. s. p.

42. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

43. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.